

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci proti obvinenému **T. P.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. augusta 2010 v Bratislave prejednal sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 30. júla 2010, sp. zn. BB -4T 24/2010, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**.

O d v ô v o d n e n i e

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 20. júla 2010 obžalobu na T. P., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ Tr. zák., v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

1/ v čase o 09.48 h dňa 02. decembra 2009 v B., na ulici P., v budove N., sa vyhrážal poškodenému J. Z., nar. X., vulgárnym spôsobom uvedeným v spise, pričom poškodený chcel následne z miesta odísť a vtedy sa ho spýtal „to je tvoja tá Yariska, čo vonku horí?“, opätovne oslovil poškodeného so slovami „ešte raz ju uvidím nešťastnú, ako s tebou pred pol rokom, tak uvidíš čo bude“ a následne jednou rukou siahol pod bundu a druhou rukou obtiahol zbraň ktorú mal na opasku, čím u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

2/ v presne nezistenom čase odo dňa 07. decembra 2009 do 17. decembra 2009 v B. na C., v Ú., si za účelom dosiahnutia zmeny zákonného sudcu v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe a jeho následného prepustenia z väzby na slobodu objednal u J. B., nar. X., fyzickú likvidáciu sudkyne Okresného súdu Bratislava III, JUDr. I. H., ktorej rozhodnutím v konaní označenom Tp 34/09 zo dňa 04. decembra 2009, bol vzatý do výkonu väzby a tiež fyzickú likvidáciu J. Z., nar. X., ktorý v predmetnom trestnom konaní vystupuje v procesnom postavení svedka – poškodeného, ktorých likvidáciu mal zabezpečiť J. B. po jeho prepustení z väzby na slobodu a to v presne neurčený deň, po 15. decembri 2009, nezisteným spôsobom, na bližšie neustálenom mieste, pričom za fyzickú likvidáciu JUDr. I. H. prisľúbil T. P. J. B. finančnú odmenu v celkovej výške 30 000 eur a za likvidáciu J. Z. finančnú odmenu vo výške 10 000 eur spolu s motorovým vozidlom zn. AUDI Q7 a taktiež 1 500 eur ako náklady na zabezpečenie si prostriedkov určených na spáchanie tohto činu.

Špecializovaný trestný súd podanú obžalobu predbežne prejednal na neverejnom zasadnutí a podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. trestnú vec obvineného vrátil prokurátorovi na došetrenie.

Svoje uznesenie v podstate odôvodnil tým, že viacerí svedkovia vrátane poškodených boli vypočutí pred vznesením obvinenia obvinenému a následne po vznesení obvinenia boli iba „prepočutí“ dodatkom k výsluchu bez prvej strany výsluchu tak ako to vyžaduje ustanovenie § 131, § 132 Tr. por.

Pri výsluchoch pred vznesením obvinenia konkrétnej osobe nemohol byť prítomný obhajca a došlo k zoslabeniu práva na obhajobu.

Po vznesení obvinenia nie je možné zápisnicu o výsluchu svedka označovať ako dodatok k zápisnici o predchádzajúcom výsluchu, senát to považuje len za zľahčenie práce

vyšetrovateľa, predchádzajúce výpovede svedkov vo veci boli vždy ukončené a riadne podpísané svedkom, nešlo o prerušenie výsluchu svedka s tým, že mal byť robený následne nejaký dodatok k zápisnici.

Svedkyňa- poškodená JUDr. I. H. je sudkyňou a trestná činnosť mala byť spáchaná v súvislosti s výkonom jej funkcie. Pred výsluchom však vyšetrovateľ nezabezpečil jej zbavenie mlčanlivosti s poukazom na túto povinnosť uvedenú v § 30 ods. 10 zákona č. 385/2000 o sudcoch a súdoch.

Ďalej namietol nevykonané konfrontácie, opoznanie zbrane svedkom J. Z., vyslovil potrebu skúmania duševného stavu svedka B., pripojenia spisov týkajúcich sa svedkovej trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky včas sťažnosť.

V písomných dôvodoch uviedol, že svedkovia boli vypočúvaní tak, že ide o pokračovanie vo výsluchu. Pričom totožnosť svedkov bola jednoznačne overená, keďže ide o pokračovanie vo výsluchu, ich meno je uvedené aj v záhlaví a poučenie, ktoré je v úvode výsluchu je tak isto v súlade s ustanoveniami § 127 Trestného poriadku. Pokiaľ sa niektorí svedkovia iba odvolali na svoju predchádzajúcu výpoveď je možné ich vypočuť na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa JUDr. H. neuvádzala také skutočnosti, pre ktoré by ju bolo potrebné zbaviť mlčanlivosti. Konfrontácie môže vykonať aj súd, podobne ako opoznanie zbrane, spis ohľadom svedka B. si môže zabezpečiť aj súd ako aj ostatné úkony, ktorých sa súd domáha.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a Špecializovanému trestnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti prokurátora podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, aj keď sa najvyšší súd nestotožňuje so všetkými dôvodmi prvostupňového súdu.

Úvodom je potrebné uviesť, že ustanovenie § 58 Tr. por. upravuje, čo musí zápisnica o úkone, teda aj výsluchu svedka obsahovať, ustanovenie § 131 ods. 1 Tr. por. okrem iného ustanovuje povinnosť zistiť pomer svedka k obvinenému, čo je prirodzene možné až keď konkrétnej osobe je vznesené obvinenie, ustanovenie § 132 ods. 1 Tr. por. ukladá aj povinnosť zisťovať pomer svedka k veci a stranám a musí mu byť daná možnosť najskôr súvisle vypovedať, až potom môžu nasledovať doplňujúce otázky na objasnenie nejasností.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že orgány činné v prípravnom konaní sa uvedenými ustanoveniami celkom neriadili.

Svedkyňa JUDr. H. bola vypočutá 12. februára 2010 pred vznesením obvinenia, teda bez obhajcu obvineného, a to aj k svojej rozhodovacej činnosti, bez toho aby bola zbavená mlčanlivosti. Pri ďalšom výsluchu 9. júna 2010 sa iba „pridrжала“ svojej predchádzajúcej výpovedi a už iba zodpovedala pokladané otázky.

Obdobne svedok Z. po výpovedi z 12. februára bol „dopočutý“ 18. februára a 27. mája už iba na určité okolnosti, obdobne svedok B. bol dopočutý 6. mája 2010 za prítomnosti obhajcu, po vznesení obvinenia a napriek tomu, že ide o dôležitého svedka vypovedal samostatne na pár riadkov a následne mu boli kladené iba otázky. Obdobná situácia nastala aj pri svedkoch K., K. a B.

Títo boli vypočúvaní v rámci tzv. „dodatku“ k výpovedi, čo samo o sebe je vágny výraz, v opakovaných výsluchoch nemohlo ísť ani o pokračovanie vo výsluchu, nakoľko nebola zachovaná časová súvislosť. Pri tzv. dodatkoch nebol riadne zisťovaný pomer vypočúvaných k veci popr. stranám, zväčša sa vyjadrovali k položeným otázkam a nevypovedali súvisle, alebo len k určitej okolnosti (k ponuke na uzavretie zmluvy...).

Skutočnosť, že svedkyňa JUDr. H. sa vyjadrila len okrajovo k veci, na čo poukazoval sťažovateľ ešte neznamená, že nebude podrobnejšie vypočutá aj k okolnostiam, o ktorých sa dozvedela pri výkone svojej funkcie a pokiaľ by vypovedala bez jej zbavenia mlčanlivosti, mohla by sa dopustiť priestupku.

Tým, že advokáti obžalovaného nemohli byť pri plnohodnotných výsluchoch svedkov, bolo nesporne porušené právo na obhajobu obvineného.

Na druhej strane treba uviesť, že konfrontácie môže vykonať aj súd, tento si môže vyžiadať aj informáciu z Krajského súdu v Žiline, či v ich veci bol skúmaný duševný stav svedka a s akým výsledkom, obdobne si môže zaistiť spisy o predchádzajúcich odsúdeniach svedka ako aj všetky prepisy odposluchov.

Je síce pravdou, že súd, popr. obhajoba nemá možnosť zaobstarat' okrem zaistenej zbrane, ďalších 4-5 obdobných zbraní, aby ich svedok opoznával, ale nie je ani preukázané, že na spáchanie skutku (bod 1) mala byť použitá práve zaistená zbraň. Pokiaľ obvinený použil zbraň vôbec nemuselo ísť o tú, ktorá je v depozite ÚBOK PPZ Bratislava.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. augusta 2010

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová